

THE REGIME OF CULTURAL PROPERTY IN AN OCCUPIED TERRITORY: THE INTERNATIONAL PROTECTION AND HUMANITARIAN LAW INSTRUMENTS

Ocupația militară și regimul bunurilor culturale din teritoriul ocupat: analiza protecției internaționale și a instrumentelor de drept umanitar

Alina Diana BRUMAR

Student, Bachelor of Arts in International Relations and European Studies, Faculty of Political Science, University of Bucharest, Romania

Abstract:

The first steps towards codifying the concept of military occupation were taken towards the end of the 19th century, with the Treaty of London of 1871. Since then, there has been an evolution of the concept, particularly after the Second World War. The Second World War was a turning point in the history of mankind, mainly because of its high number of casualties and the destruction of important cultural heritage sites. In the post-war period, the first conventions committed exclusively to the protection of cultural heritage emerged, the most comprehensive being the 1954 Hague Convention and its additional protocols. In recent decades, increasing tensions in different parts of the world has brought the issue of the protection of cultural heritage assets back to the attention of the international community.

The purpose of this paper is to identify and present the obligations of the occupying power with regard to the protection of cultural property. The objectives of the study are: to define the concept of military occupation and its evolution over time; to present the obligations of the occupying power; to identify the regime of protection of cultural property in the event of armed conflict; to analyse the main areas affected by the conflict; to analyse compliance with the provisions of the 1954 Hague Convention by the participating States. The results of the study include: a brief analysis of the conflict zones, the main areas currently or formerly subject to military occupation and the state of cultural property in terms of compliance with the 1954 Hague Convention.

Keywords: occupation, international law, cultural heritage.

Rezumat:

Primele demersuri spre codificarea noțiunii de ocupație militară au fost făcute spre sfârșitul secolului al XIX-lea, prin Tratatul de la Londra din 1871. De atunci, a existat o evoluție a acestui concept, cu precădere după cel de-al Doilea Război Mondial. Cea de-a doua conflagrație mondială a reprezentat un punct de cotitură în istoria umanității prin numărul mare de victime, dar și distrugerea multor obiective de patrimoniu cultural. În perioada postbelică, au apărut primele convenții dedicate exclusiv protecției patrimoniului cultural, cea mai cuprinzătoare fiind Convenția de la Haga din 1954, cu protocoalele sale adiționale. În ultimele decenii, amplificarea tensiunilor în diferite părți ale lumii a adus din nou în atenția comunității internaționale problema protecției bunurilor de patrimoniu cultural, în special în caz de ocupare totală sau parțială a teritoriului unui stat terț.

Scopul acestei lucrări este de a identifica și prezenta obligațiile puterii ocupante cu privire la protecția bunurilor culturale dintr-un teritoriu. Obiectivele studiului sunt: definirea

conceptului de ocupație militară și evoluția lui în timp; prezentarea obligațiilor puterii ocupante; identificarea regimului de protecție al bunurilor culturale în caz de conflict armat; analiza principalelor zone afectate de conflict; analiza respectării prevederilor Convenției de la Haga din 1954 de către statele participante. Rezultatele studiului includ: prezentarea zonelor de conflict, a principalelor zone supuse în prezent sau care au fost supuse ocupației militare și starea bunurilor culturale din perspectiva respectării Convenției de la Haga din 1954.

Cuvinte cheie: ocupație militară, drept internațional, patrimoniu cultural.